

- بهائیان همجنس‌گرا (Gay bahais)

- بهائیان اصلاح طلب (Reformer bahais)

اینان بدون هیچ‌گونه وحدت و تفاهمی در حوزه‌های مورد علاقه خود، مشغول فعالیت هستند و این جای بسی تأمل دارد.

نگاهی به شعار وحدت عالم انسانی

پایگاه جامع فرق، ادیان و مذاهب
www.adyannet.com

نگاهی به شعار وحدت عالم انسانی

از تعالیم ۱۲ گانه فرقه بهائی

آنچه پیشوایان بهائی به ویژه بهاء‌الله و عبدالبهاء به عنوان وحدت عالم انسانی مطرح کرده‌اند، نه تنها به هیچ روی مقبول اسلام نیست؛ بلکه با خرد و وجدان آدمی مغایرت دارد. طبق نظریه‌ای که بهائیان ارائه می‌دهند، میان انسان‌های صالح و جنایتکار هیچ فرقی وجود ندارد؛ اما از نظر قرآن، مشرکان و کافران و

فاسقان، هیچ‌گاه با مؤمنان برابر نیستند.^(۱)

توجه به ذکر چند نکته در این باره ضروری است: نکته یکم: آموزه‌های ادیان الهی، میان کافران و مشرکان با خداشناسان و یکتاپرستان به کلی فرق گذاشته‌اند. بخش‌های مختلف تورات و ابواب گوناگون انجیل، مشعر به این معنا است. قرآن به روشنی و صراحت درباره گروهی از انسان‌ها چنین می‌فرماید:

«وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَ لَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَ لَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ»^(۲)

۱. و این نشان‌دهنده تناقض در اندیشه‌های بهائیت است که خود را تداوم اسلام معرفی می‌کند؛ زیرا از منبع واحد نمی‌تواند دو دستورالعمل تا این اندازه متناقض صادر شود.

را برای جهنم آفریدیم. همانها که دل دارند؛ اما نمی‌فهمند، چشم دارند؛ اما نمی‌بینند، گوش دارند؛ اما نمی‌شنوند. آنان همانند چهارپایان؛ بلکه بدترند، آنان غافل‌اند».^(۲)

به این ترتیب، میان گمراهانی که به هیچ روی نمی‌خواهند در برابر خدا تسلیم باشند، با خداشناسان، فرقی فاحش وجود دارد. این تفاوت میان انسان‌ها به بهانه وحدت عالم انسانی در بهائیت وجود ندارد. کسانی که خرد خویش را به کار نمی‌اندازند و حاضر نیستند حق را بپذیرند، بی‌تردید همانها هستند که قرآن از آنان چنین یاد می‌کند:

«إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ؛ به راستی بدترین جنبندگان نزد خداوند چشم و گوش

بسته‌هایی هستند که خرد نمی‌ورزند».^(۳)
نکته دوم: قرآن ملاک برتری آدمیان را در تقوا می‌داند و می‌فرماید که گرامی‌ترین انسان‌ها نزد خداوند با تقواترین آنان هستند. پس بین انسان‌ها تفاوت وجود دارد.

نکته سوم: اگر مراد از وحدت عالم انسانی این است که باید سوءظن، حسادت، نفرت، تجاوز، تعصبات فردی و غیره را کنار بگذاریم و در یک جمله سعی کنیم که همگی انسان‌های خوبی باشیم که موضوع تازه‌ای نیست و همه ادیان الهی این را گفته‌اند و اگر مقصود، احترام متقابل ملت‌ها به همدیگر و رعایت حقوق جوامع در برابر همدیگر است که در بهائیت، این موضوع، مصداق ندارد؛ به طور نمونه عبدالبهاء در یکی از سخنرانی‌های خود در مقام تعریف و

تمجید از سیاهان آمریکایی و مقایسه آنان با سیاهان آفریقایی، به سیاه‌پوستان اهانت می‌کند و آنها را گاوهایی به صورت انسان می‌داند. وی می‌گوید:
«مثلاً چه فرق است میان سیاهان آفریک و سیاهان آمریکا؛ اینها خلق الله البقر علی صورة البشرند...».^(۴)
او در جای دیگر، قوم ترک را به تمسخر گرفته است.

بهائیتی که مدعی وحدت عالم انسانی است، حکم به طرد روحانی را چگونه توجیه می‌کند. طرد در بهائیت آن‌چنان وحشیانه است که از طاعونی شمردن فرد هم سخت‌تر به حساب می‌آید. در صورت طرد شدن فرد، نزدیک‌ترین افراد به او مثل پدر، مادر، فرزند و همسر، حق گفتگو و ارتباط با وی را ندارند. شاید بتوان طرد را از مرگ هم سخت‌تر و ناراحت

کننده‌تر دانست. جالب است بدانید طرد روحانی، گاهی از اوقات با دلایلی بسیار پیش پا افتاده اتفاق افتاده است؛ برای مثال، سفر بهائیان به اسرائیل برای زیارت، باید دقیقاً با برنامه‌ریزی تشکیلات انجام شود و یک بهائی حق ندارد بدون اجازه آنها به اسرائیل سفر کند، چنانچه سفر کند، شدیدترین مجازات در بهائیت را برای او در پی دارد.^(۵)

نکته پایانی در این باره اینکه: هم اکنون بر اثر تعلیمات به اصطلاح الهی بهائیت و در نتیجه، شعار وحدت عالم انسانی، گروه‌های متعددی از بهائیت جدا شده‌اند و تحت عناوین ذیل فعالیت می‌کنند:

– بهائیان سابق (Bahais former)

– بهائیان واقعی (Bahais orthodox)

– بهائیان طرد شده (Bahais-ex)